

CHÙM THƠ 159
CN 2 CHAY C 21-02-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca (Lc 9: 28b-36)

Khi ấy, Chúa Giêsu đưa Phêrô, Giacôbê và Gioan lên núi cầu nguyện. Và đang khi cầu nguyện, diện mạo Người biến đổi khác thường và áo Người trở nên trắng tinh sáng láng. Bỗng có hai vị đàm đạo với Người, đó là Môsê và Êlia, hiện đến uy nghi, và nói về sự chết của Người sẽ thực hiện tại Giêrusalem. Phêrô và hai bạn ông đang ngủ mê, chợt tỉnh dậy, thấy vinh quang của Chúa và hai vị đang đứng với Người. Lúc hai vị từ biệt Chúa, Phêrô thưa cùng Chúa Giêsu rằng: "Lạy Thầy, chúng con được ở đây thì tốt lắm; chúng con xin làm ba lều, một cho Thầy, một cho Môsê, và một cho Êlia". Khi nói thế, Phêrô không rõ mình nói gì. Lúc ông còn đang nói, thì một đám mây bao phủ các Ngài và thấy các ngài biến vào trong đám mây, các môn đệ đều kinh hoàng. Bấy giờ từ đám mây có tiếng phán rằng: "Đây là Con Ta yêu dấu, các ngươi hãy nghe lời Người". Và khi tiếng đang phán ra, thì chỉ thấy còn mình Chúa Giêsu. Suốt thời gian đó, các môn đệ giữ kín không nói với ai những điều mình đã chứng kiến.

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

DUNG NHAN THUỞ BAN ĐẦU

Dễ gì được say mê chiêm ngưỡng
Dung nhan đích thực của một con người
Phía bên kia cái xác thân mòn ruồng
Bởi tự khai nguyên trót phạm thượng rồi

Dễ gì được phục hồi hương sắc
Thuở xuân thì ngây ngất chín tầng không
Trời cùng đất tay trong tay dìu dắt
Thỏa thích dạo chơi trên những cánh đồng

Dễ gì được chút phần hồng tạo hóa
Thời điểm trang quý giá của tình thương
Nắng linh thiêng vờn xôn xao hoa lá
Lối trần gian về chung ngõ thiên đường

Dễ gì được chút tinh tường cao thâm
Buổi bình minh vũ trụ đắm trong yêu
Vạn hào quang tuyệt mỹ miều, tuyệt lăm
Sáng bao la, ánh sáng của thiên triều

Vàng, chẳng dễ, nhưng đã yêu, không khó
Đáng Làm Người bày tỏ đúng dung nhan
Trên núi kia, ánh sáng vàng chiếu rõ
Cõi thăm sâu của thọ tạo huy hoàng

Vui lên nhé trần gian ngày rất mới
Tin Người đi, theo lối của Người đi
Bước xuống mau, xuống khỏi đồi, khỏi núi
Xuống tận cùng cõi thấp, cõi sâu bi

Nghe cho rõ lời thăm thì của tội
Hiểu cho sâu tiếng nói của thương đau
Ánh tình yêu dìu nhau qua vũng tối
Lòng xót thương, ơn cứu rỗi nhiệm màu

Dung nhan nhân loại, từ đây sáng chói
Vạn hào quang của một thuở ban đầu

Hương Nam, 15-02-2016

KHÔNG CHỈ LÀ GIÊ-SU

Không chỉ là Giê-su
Tên của người bình thường
Con ông thợ mộc tầm thường
Cũng là anh thợ mộc tầm thường...
Mà còn là Ki-tô nữa

Đáng Được Xức Dầu như Lời đã hứa
Đáng mở cửa Lòng Thương của Chúa Cha
Đáng Chấn Chiên Hiền Hòa
Đáng được sai đến thật thà, vô tội

Đáng khiêm nhường xuống tận cùng cõi tối
Làm tội nhân để cứu rỗi tội nhân
Giê-su Ki-tô tên gọi của hồng ân
Nửa người trần, nửa thần linh chí thánh

Đỉnh Ta-bor một sớm mai lấp lánh
Vạn thiều quang, ngời muôn ánh uy linh
Không chỉ Giê-su dám nhận tội tình
Mà còn là Ki-tô phục sinh thế giới

Vui mừng lên hỡi ai đương có tội
Đức Ki-tô đã mở lối tình tuyền
Cho ai người sám hối, phúc bình yên
Nhờ công nghiệp Đáng Dịu Hiền, Khiêm Nhượng

Mở chín tầng trời cho loài người chiêm ngưỡng
Lòng Xót Thương vô lượng của Chúa Cha...

Hương Nam, 16-02-2016

MÙA CHAY, XÉT MÌNH THƠ

(Ngày ăn chay, nhân đọc lời giới thiệu của tác giả PM. Cao Huy Hoàng, BBT TCCN, cho thi phẩm “BÊN CHÚA CON CẦU NGUYỆN”, của tác giả Nt. Maria Xuân Hậu: “.....Lạy Chúa, xin cho con không “mượn Chúa để được gọi là nhà thơ, là thi sĩ”, nhưng là “mượn thơ để mỗi ngày mỗi kết hiệp với Chúa Giê-su Hiền Lành và Khiêm Nhượng trọn vẹn hơn”.)

Con không viết một bài thơ tội lỗi
Nhưng câu nào cũng giả dối, gian ngoa
Bởi cần thơ có vần điệu mượt mà
Chữ đau điếng ra hoa, ra rắp nói

Con không viết một bài thơ tội lỗi
Nhưng ý tình lộ giả dối gian ngoa
Cho bông bay, đành mất cái thật thà
Yêu rất ít, cứ như nhiều tuyệt đối

Con không viết một bài thơ tội lỗi
Nhưng đoạn nào cũng yếu đuối, vong thân
Bởi trong con chỉ có một điều cần
Cần tên tuổi, người biết mình vượt trội

Con không viết một bài thơ tội lỗi
Nhưng cố tình suy theo lối rất riêng
Biến Lời yêu nên phương tiện thần thiêng
Để thỏa mãn điều khát thèm muôn thừa

.....

Cả gánh thơ, mai đây sẽ tàn úa
Nếu như con mượn Chúa, vinh danh thơ
Xin cho con thôi mê muội, dại khờ
Biết mượn thơ nói lời vinh danh Chúa

Hương Nam, 19-02-2016

M. SAO KHUÊ

ÁNH SÁNG PHÍA TRƯỚC

Đi trong đau thương
Nhưng tin tưởng hướng về phía trước
Miền ánh sáng vinh quang tràn ơn phước
Cho người trung kiên theo bước Chúa Giê-su

Đi trong gian truân, cay đắng, mịt mù
Lòng vẫn nhớ tình thiên thu đang đợi
Ở phía xa, tưởng chừng xa vời vợi
Mà rất gần, ngay trên lối Người đi

Lối xót thương, lối nhân ái, từ bi
Lối khiêm nhượng, lối nhu mì hiền hậu
Lối cảm cảnh, lối chạnh lòng, hiểu thấu
Lối đỡ nâng, lối ghi dấu tình dâng

Có đau thương, có mất mát muôn phần
Mới nghe nhẹ cõi lòng lâng lâng mãi
Và ánh sáng trinh nguyên như đứng lại
Đón người vào ơn trọng đại: tình yêu

Mỹ miều thay! Ôi quá đổi mỹ miều
Vườn máu lệ trở muôn hoa kiêu diễm
Đường đá gai nên thắm nhưng huyền nhiệm
Kinh sâu bi hóa tiếng nhạc lưu ly

Hãy gánh đau thương và hãy bước đi
Theo lối bước Người về miền ánh sáng

Lạy Chúa Giê-su, Nguồn Tình Yêu chiếu rọi
Tín thác vào Người, xin dẫn bước con đi

M. Sao Khuê, 19-02-2016

ÁNH SÁNG TÌNH YÊU

Thắp lên một ánh sao khuê
Xua tan bóng tối u mê bao đời
Trong lòng con đó, Chúa ơi
Tình Người là ánh sáng ngời cho con

Cho đi chẳng mất, mà còn
Chết đi tan nát, mới mong sống hoài
Yêu ai, chịu khổ vì ai
Mới là hạnh phúc lâu dài nghìn thu

Con tạ ơn Chúa Giê-su
Chính người mở lối tình yêu nhiệm màu
Ánh sao khuê, của trời cao
Nguồn tình sáng loáng chiếu vào trần gian

Khai lòng trí, mở tâm can
Khởi ơn khiêm nhượng, khôn ngoan cho đời
Đưa con đến đỉnh cao vời
Niềm vui vĩnh cửu cùng Người tế sinh

Mùa chay, tím một mối tình
Tím màu chung thủy, trung trinh muôn đời
Yêu người, chịu chết thay người....

M. Sao Khuê, 14-02-2016

HỒ GIANG A

ÁI NỮ CỦA VUA TRỜI

Ả giang hồ em ơi
Em vốn là ái nữ của Vua Trời
Rất tuyệt mỹ, rất sáng ngời, xinh xắn
Khuôn trăng thánh thiện, nụ cười tươi tắn
Em là tuyệt phẩm trong vũ trụ bao la

Ả giang hồ em ơi
Em vốn có một căn nhà
Là hoàng cung của Vua Cha quyền phép
Có vườn thiêng, cùng chim muông quý đẹp
Hát cùng em lời ca ngợi không ngơi

Ả giang hồ em ơi
Em vốn có một niềm vui
Vua Cha thích xuống dạo chơi vườn thánh
Nắm tay em dắt dìu đi trong nắng
Tình Cha yêu ban tặng cả giang san

Ả giang hồ em ơi
Em giàu có vô vàn
Bởi em có Tình Cha là tất cả
Dẫu tội nguyên, làm đời em tất tả
Nhưng lòng Cha hằng nhớ khôn nguôi

Cha xót thương thực hiện cuộc đổi đời
Em sáng láng như Con Cha sáng láng
Trên đỉnh Ta-bor hào quang rực rạng
Hãy yên tâm và tin tưởng em ơi...

Đây, Con yêu dấu của Cha
Hãy lắng nghe lời Người...
Đây, Con yêu dấu của Cha
Hãy bước theo lối Người...

ả giang hồ, 16-02-2016

CHO ĐI CÁCH HÀO PHÓNG

hãy cứ hào phóng mà cho đi
chẳng cần ai biết tên biết tuổi

cho đi những vần thơ nóng hổi
cho đi những chuỗi gãm từng đêm
cho đi một khúc hát dịu êm
cho đi chút khát thèm khiêm hạ

cho đi cả nỗi lòng tôi tả
cho đi cơn đói lả tình người
cho đi nhung nhớ xa vợi vời
cho đi chút tàn hơi ngong ngóng

cho đi trần trở trong hy vọng
cho đi thao thức và tin yêu
cho hồng nắng mai, cho nhạt phai chiều
cho cả đêm dài đìu hiu quạnh quẽ

cho đi một kiếp người lặng lẽ
rất thực tình, khe khẽ dâng trao
chê cười, khen ngợi, cũng chẳng sao
mãi một đời cho đi hào phóng

cho đi tất, để cõi lòng trống rỗng
dành chỗ cho người thỏa mộng xót thương

ả giang hồ, 18-02-2016

CHÚT TÌNH GIỮA PHÚT ĐOẠN TRƯỜNG

Đường lên núi thánh thật xa
Lô nhô đá nhọn, hăng hà cỏ gai
Lê chân bước ngắn, bước dài
Nặng cây Thánh Giá trên vai rã rời

Máu hồng từng giọt tuôn rơi
Sức tàn, hơi tận, ngã người đón đau
Nhìn lên đỉnh núi ngất cao
Tình thương mãnh liệt còn cao hơn nhiều

Đứng lên, đi tiếp đường yêu
Dòng châu nhuộm thấm khăn điều quế hương
Chút tình giữa phút đoạn trường
Gửi người cảm cảnh chạnh thương phận người

Như thần dược, lúc tàn hơi
Người cùng Thánh Giá đến nơi hiến mình
Rồi, Người làm lễ tế sinh
Xin Cha tha thứ tội tình nhân gian

Vì con tội lỗi muôn ngàn
Hay vì lòng Chúa vô vàn xót thương?

ả giang hồ, 19-02-2016

NGÀY TÌNH YÊU, XIN LỖI MỘT TÌNH YÊU

Ngày Tình Yêu, hãy nói lời xin lỗi
Người yêu em từ muôn thuở xa xưa
Yêu bao nhiêu, biết mấy cũng chưa vừa
Khi em còn trong ngục đời tăm tối

Ngày Tình Yêu, hãy nói lời xin lỗi
Người yêu em hò hẹn vạn mùa xuân
Người khát khao em được gặp một lần
Mà em tránh lối Người đang đón đợi

Ngày Tình Yêu, hãy nói lời xin lỗi
Người tình si đứng trước ngõ nghìn năm
Ước gì em mở cửa để ghé thăm
Đứng còng lưng đôi mắt buồn mòn mỏi

Ngày Tình Yêu, hãy nói lời xin lỗi
Người tình si, người gánh tội vì yêu
Bỏ hồng nhan, mặc phận bạc, tiêu điều
Liều mạng sống chỉ vì yêu quá đổi

Ngày Tình Yêu, hãy nói lời xin lỗi
Cứ như là ngày cuối của đời em
Đừng chần chừ ảo tưởng sẽ sống thêm
Còn tháng rộng, ngày dài cần chị vội

Ngày Tình Yêu, hãy nói lời xin lỗi
Lời ăn năn, lời sám hối, lời thương
Tím lòng em mà vàng rục thiên đường
Trời nhã nhặn đất mùi phương tay vỗ

Ngày Tình Yêu, ngày Hồng Ân Cứu Độ

*ả giang hồ, 14-02-2016
Valentine's Day*

THƯ TÌNH NGÀY 15

*“Món quà ngày tình yêu anh tặng em
Chữa đáng đôi đồng tiền lẻ tẻ
Thời nay không còn tình loại rẻ
Vàng quý hơn hoa thỏ thẻ vô duyên*

*Anh phải tặng em đủ một món tiền
Em có thể mua được tiên được thánh
Mua được chức quyền, mua hồng nhan óng ánh
Mới hiểu là yêu mãnh liệt anh ơi*

*Giữa những ngày mùn vật chất lên ngôi
Làm chúa tể thay cho thần cho thánh
Thì con tim, khối thịt mềm bất hạnh
Cũng chỉ là miền giá lạnh mà thôi*

*Cảm ơn anh, em đã nhận quà rồi
Nhưng tình yêu thì còn lâu mới có
Bởi tình yêu thời nay cần bày tỏ
Là tiền vàng, là nhà cửa, ngựa xe”*

...
*À giang hồ hoa mắt lấy tay che
Đọc không nổi bức thư tình thời đại
Chuyện yêu đương bây giờ là thương mại
Nghe cõi lòng tê tái tận tâm can*

*Xin Thánh Thần làm mới lại thế gian
Con cái Chúa thôi đi đàng gian dối
Thôi tham lam những sự đời chóng vội
Mau trở về với Nguồn Cội Tình Yêu*

*Là tinh tuyền, là thanh khiết, là huyền siêu
Là chân thật, là mỹ miều, là thánh thiện*

ả giang hồ, 15-02-2016

GÃ TUẦN PHIÊN

NGƯỜI TÌNH HOA HỒNG TÍM

Anh cố tình tìm mua hoa hồng tím
Tặng người tình vừa lãng mạn, đam mê
Vừa thủy chung, son sắt lời ước thề
Vừa đức hạnh, vừa nét na, thánh thiện

Cố tình tìm, nên lòng mình mãi nguyện
Ôi tuyệt vời, giỏ hồng tím đẹp xinh
Quý phái, cao sang mà ẩn kín chân tình
Chừng khiêm nhường, lung linh mà thâm lặng

Chiếc xe đạp cà tàng trên đường vắng
Đến nhà em chiều nắng nhạt, chưa phai
Cổng ngõ rêu phong, cửa kín, then cài
Làn gió nhẹ làm tung bay xác pháo

Ồ! Hóa ra, mình ngỡ ngỡ ngáo ngáo
Lời ước thề xưa theo gió bay xa
Tìm đâu ra chút thành thật, thiết tha
Giữa phố loạn, màu phù hoa lấp lánh

Ừ! Về thôi, thương giỏ hoa bất hạnh
Đặt dưới chân Cây Thánh Giá lặng thinh
Nghe tiếng ai đang khe khẽ huyền linh
“Đúng địa chỉ, Người Tình Hoa Hồng Tím...”

Gã Tuần Phiên, 14-02-2016

CHUYỆN MẮT CÒN

Anh đang mất dần, rồi mất tất cả
Những kỷ niệm đời là tả rụng rơi
Cố níu chi, chẳng nắm được nữa rồi
Võng thời gian con thoi không biết mệt

Bi hùng kịch đương đi về hồi kết
Chẳng lâu đâu, cũng chẳng biết bao lâu
Mở mắt ra đón nắng mới đẹp màu
Nhắm mắt lại vẫy chào ngày hồng phúc

Cứ thản nhiên nghe lòng mình nhẩn nhục
Chuyện mắt còn có rung rúc bùng tim
Thì một chút thôi rồi cũng lặng im
Mắt phải mất, còn cứ còn, chuyện nhỏ

Bởi cuộc đời là cuộc buông, cuộc bỏ
Người với người ai giữ nổi được ai
Thì hưởng chi bao sự nghiệp, lâu dài
Không gì mất, nhưng chính mình phải mất

Anh sẽ hiểu có một điều rất thật
Nếu không tin, cũng không thể chối từ
Có một người mang tên là Giê-su
Ở bên anh đến muôn đời muôn kiếp.

gã tuần phiên, 15-02-2016

CŨNG VỪA TẬN CUỘC PHÙ HOA

Cũng vừa tàn giấc mơ hoang
Người đi, kẻ ở đôi đàng phân ly
Nắng chiều còn chút từ bi
Chờ ai tiễn vội tình si lên đường

Cũng vừa tan cuộc gió sương
Một mình một bóng về phương lạnh lùng
Phai rồi chuyện nhớ, chuyện nhung
Có ai dám ước đi cùng với ai

Cũng vừa tận nỗi u hoài
Chỉ còn nằm bụi bay bay giữa vời
Bấy chùng kỷ niệm loài người
Thoáng trong ký ức một thời để quên

Cũng vừa mất tuổi, mất tên
Thân thơ, xác nhạc bông bênh dòng xuôi
Có nghìn cơn khát chưa nguôi
Trách hờn cũng mặc, để duôi cũng đành

Cũng vừa khô giọt long lanh
Lời thương ngơ nguội, tín thành úa phai
Huống là vàng vọt cỏ may
Huống là bất động cuối ngày, xa xôi

Cũng vừa tận cuộc rong chơi
Cảm ơn người đã vội rời chân tâm
Cho ngộ ra, những mê lầm
Nhân loài phải có lòng nhân mới là

Cũng vừa tận cuộc phù hoa
Cho ai qua cõi ta bà bi ai
Tưởng ai kia, sẽ lạc loài
Trên đời cát vãng....
vỗ tay reo mừng!!!

*“Ừ thôi, tiễn biệt người dung...
Ra đi thanh thản... ngập ngừng mà chi!”*

....
Về cùng Đấng Thánh Từ Bi
Dấu sao, cũng tạ nghĩa nghì trần gian

*gã tuần phiên, 15-02-2016
(mến tặng bạn HH hấp hối đêm qua)*

KHI NHỚ EM

Khi nhớ em
Anh nhớ đời cát êm
Bay bay trong gió nhẹ
Mất dấu chân đôi mình

Khi nhớ em
Anh nhớ cả nỗi niềm
Đau buồn và hạnh phúc
Cứ rung rức trong tim

Khi nhớ em
Anh nhớ dáng liễu mềm
Đương gục đầu sám hối
Bên dòng sông êm đềm

Khi nhớ em
Anh nhớ giờ kinh êm
Đám giăng hồ tội lỗi
Xin Chúa thương đủ tình

Khi nhớ em
Anh nhớ mình hom hem
Chiều ngoài kia tím sẫm
Đã về đậu bên thềm

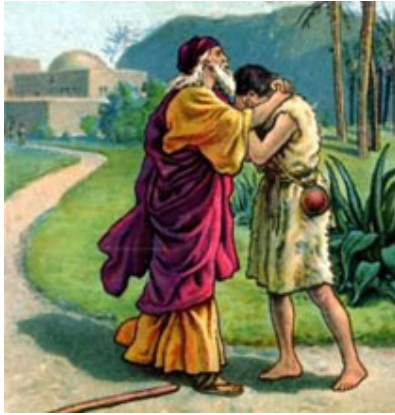
Khi nhớ em
Anh nhớ ánh trăng liềm
Chìm phía tây rất vội
Còn lại một bóng đêm

Khi nhớ em
Anh nhớ mình không tên
Có chăng là hạt bụi
Nhớ một chút rồi quên

Khi nhớ em
Anh nhớ chuyện chúng mình
Nhớ một lời hò hẹn
Gặp nhau cõi trường sinh

*Gã Tuần Phiên, 17-02-2016
(tặng người bạn giăng hồ, mới tắt thở)*

MÙA TRÔNG ĐỢI

Con sông nào chảy mãi
Mà không về đại dương
Cánh chim nào xa ngái
Chẳng nhớ núi, nhớ rừng

Lẽ nào con khờ dại
Ngại lem lấm bụi đường
Mà liêu mình đi mãi
Không về nhà yêu thương

Mùa chay, mùa trông đợi
Của người Cha nhân hiền
Ngóng con xa vời vợi
Về nhà vui bình yên

Con đường bỗng ngăn lại
Mặt đất hóa gập ghềnh
Loài người như e ngại
Hoa lá dường cô đơn

Tất cả rời tang tóc
Tất cả rời trống trơn...
Như là muôn hồng lộc
Con hiểu tình Cha hơn

Về nhà Cha, sẽ được
Tất cả dành cho con...

Gã Tuần Phiên, 17-02-2016

BA CHUÔNG

NGƯỜI SẼ BIẾN HÌNH CON

Có gì mà con khiếp sợ, hoang mang
Trên dòng đời những lo toan cùng cực
Chúc phiền muộn, nặng u buồn, thao thức
Những đêm dài buốt nhức cả tâm can

Có gì mà phải khẩn vái nài van
Nơi quyền thế, nơi bạc vàng, vật chất
Mà trí con say, mà lòng con ngất
Để được gì ngoài bất hạnh, bất an

Hãy nhớ mình, con cái Chúa cao sang
Sáng láng, thông minh, huy hoàng, rực rỡ
Ở trong trần gian, một thời tạm bợ
Chúa sẽ đón về, bến đỗ vinh quang

Ai có thể thay biến những tân toan
Thành niềm vui, thành hân hoan hạnh phúc
Ai có thể đổi đời bao tủi nhục
Thành triều thiên, thành vinh dự lớn lao

Chỉ có một người từ cõi trời cao
Làm người thế mới là người có thể
Biến đau thương, biến đoạn trường máu lệ
Nên vui mừng, nên lành lặn xinh tươi

Hãy vững tâm thờ lạy một mình Người
Người sẽ biến hình con nên sáng láng
Chớ khiếp sợ, đừng hoang mang hoảng loạn
Hãy lắng nghe, và tuân giữ Lời Người...

Ba Chuông, 15-02-2016

CÙNG NGƯỜI VƯỢT QUA

Chúa ơi con sợ thương đau
Chỉ mong hạnh phúc ngọt ngào bình yên
Mà dòng đời lắm truân chuyên
Trốn đâu cho khỏi ưu phiền hoang mang

Theo chân Chúa, ước mộng vàng
Ngai ngôi, áo mào, cao sang mới là
Ngờ đâu, cay đắng xót xa
Mất tên tuổi, mất vinh hoa thế trần

Thế là con đã bao lần
Chối từ thập giá Chúa dành cho con
Để rồi xuống biển, lên non
Đi tìm hạnh phúc...
mãi còn thương đau

Ô hay, chân lý nhiệm màu
Bằng lòng gánh chịu thương đau mới là
Theo con đường Chúa đi qua
Thương đau kia sẽ chói lòa niềm vui

Con về lại với Chúa thôi
Cho con tin sẽ cùng Người vượt qua

Ba Chuông, 16-02-2016

PM. CAO HUY HOÀNG

LẮNG NGHE NGƯỜI MÙ HÁT

Có tiếng hát “thì thắm mùa xuân”
Đương cất lên rất mượt mà sâu lắng
Từ thắm thắm xa chừng như yên ắng
Nơi ly cà phê cứ trắng nghìn thu

Tiếng hát ấy có phải là khúc ru
Của một người mù ru thân bồ liễu
Bằng chất giọng thanh niềm tin kỳ diệu
Ánh sáng thần linh rọi chiếu bên trong

Tiếng hát ấy có phải là khát mong
Gửi về xa một tấm lòng chung thủy
Với Lời Yêu, với thánh tình, thánh ý
Một niềm vui chí thiện, chí tinh tuyền

Tiếng hát, hay là thông điệp bình yên
Gửi tới nhân loài niềm riêng quý giá
Một niềm riêng rất quen mà rất lạ
Chuyện người mù, biết hát, biết làm thơ

Biết cho đi những phép lạ bất ngờ
Đức tin tưởng trong phận người mù mịt
Niềm hân hoan giữa dòng đời đen nghịt
Biết làm điều Chúa vui thích lắm thay...

Tạ ơn Chúa, xin chúc vinh danh Ngài
Người mù biết hát, biết làm thơ với Chúa...

*PM. Cao Huy Hoàng, 14-02-2016
(tặng nhà thơ kiêm thị Vũ Thủy, người hát ca khúc “Thì Thắm Mùa Xuân” trong buổi
Họp Mặt Đầu Xuân của Huỳnh Đoàn Khuyết Tật Ki-tô, 13-02-2016)*